

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklēsiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

XXVII. Quomodo Macedonius cum sedem CP. occupavisset, eos, qui ab ipso dissentiebant, plurimis malis affectit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

δεδογμῶμα εἰς τὸνανθόν μελέσσει. Ἐπὶ τῷ
 Ἰον μὲν, τῆς κωνσταντίνης πόλεως τὸν Ἐπίσκο-
 πον Παύλον ἐξόρισον ἡμέρας ἐπέδουσαν, ὃν
 οἱ ἀπαγαγόντες ἐν κεντρῶ τῆς Καππαδο-
 κίας ἀπέπνιξαν μαρκέλλε ἢ ἐκβληθέντ^α,
 αὐθις τῆς ἐν ἀγκύρα ἐκκλησίας ἐγκρατῆς
 βασιλείᾳ γέγονε Λέκι^α ἢ ὁ τῆς ἀδριανου-
 πόλεως, σιδηροδέμι^α ἐν εἰρητῇ διεφθά-
 ρῆ τοσῶτο ἢ ἐπεκράτησε τὰ κατὰ ἀθανασί-
 λεγόμην, ὡς εἰς ἀμετρον ὄργῳ ἐκπεσεῖν
 τὸν βασιλέα, κελύσαι τε ἀναρεθῆναι αὐ-
 τὸν, ἐνθα ἀν' ἐνείσοκοιο^α σὺ αὐτῶ δὲ, θεόδ^α
 λον καὶ ὀλύμπιον, παρθεῶτας ἐκκλησιῶν ἐν
 θράκη Ἀθανάσιον ἢ τὰ τῶ βασιλεῖ δε-
 δογμῶμα σὺκῆλαθεν ἀλλὰ παρθεῶτο^α ὄρμος,
 αὐθις φυγῇ ἐχρῆσατο, καὶ ἔτως τῷ ἀπει-
 λῶ ἔβασιλέως διεφυγῆ ταύτῳ αὐτῶ τὴν
 φυγὴν διεβάλλον οἱ θρεανίζοντες, καὶ μά-
 λιστα νάρκιος^α ὁ νερωνιάδ^α ἢ ἐν κιλικίᾳ
 Ἐπίσκοπ^α, καὶ γέωργ^α ὁ λαοδικίας, καὶ
 λεόν^α ὁ ἢ ἐν ἀντιοχείᾳ ἐκκλησίας τότε
 παρθεῶτως ὅτις ἦνικα πρῆσῦτερ^α ἦν, ἀφ^α
 ῖρη ἢ ἄξιας, ὅτι γυναικὶ σὺδημερεῶν ἐν-
 σολίω ὄνομα, καὶ τὴν εἰς αὐτὴν αἰχρᾶν ἰσ^α
 νοιαν Ἐπιρῦψαι παρθεῶτας, τῶν ἡνθικῶν
 ἐξέτερ^α ἐαυτὸν, ἢ ἄλοιπ^α παρρησιέσσερον
 τῇ γυναικὶ σὺδηῆγ^α, ὡς μὴ ἔχων δι' αἰεὶς
 αὐτὴν διεβάλλετο γνώμη ἢ παρθεῶτ^α βα-
 σιλέως κωνσταντίνε, ἢ ἐν ἀντιοχείᾳ ἐκκλησίας
 παρθεῶτῆ ἐπίσκοπ^α μ^α ἰέφανον, ὅς
 πλάκλιον διεδέδεκτο παρθεῶτερον τοσῶτα μὴν
 κατὰ τέτα

A in contrarium mutavit. Ac primum qui-
 dem Constantinopoleos Episcopum
 Paulum deportari in exilium jubet.
 Quem quidem hi qui abducebant, in
 oppido Cappadociae Cucuso strangula-
 runt. Marcello quoque expulso, Ancy-
 ranæ Ecclesiæ sacerdotium iterum obti-
 nuit Basilus. Lucius vero Hadriano-
 poleos Episcopus, catenis ferreis vincus
 in carcere interiit. Ea porro quæ de
 Athanasio dicebantur, tantum ponderis
 atque auctoritatis habuerunt, ut Impera-
 tor incredibili furore succensus, necari
 illum iusserit ubicunque esset repertus,
 & unâ cum illo Theodulum atq; Olym-
 pium, Ecclesiarum in Thracia præfules.
 Verùm Imperatoris mandata Athana-
 sium minimè latuerunt. Qui rem præ-
 sentiens, denuò fugam arripuit, atq; hoc
 modo minas principis evasit. Hanc il-
 lius fugam criminati sunt Ariani: præ-
 cipue Narcissus Neroniadis Ciliciæ ur-
 bis Episcopus, Georgius Laodiceæ,
 & Leontius, qui Antiochenæ Eccle-
 siæ tunc temporis præsidebat. Qui
 cum esset presbyter, eo dignitatis gra-
 du dejectus fuerat, propterea quòd cum
 muliere quadam, Eustolio nomine, per-
 petuò degens, ut omnem turpis cum il-
 la consuetudinis suspicionem adimeret,
 genitalia sibi membra præciderat: atque
 exinde liberius cum ea versabatur, ut-
 pote jam carens illis propter quæ antea
 in suspicione criminis vocabatur. Post-
 ea tamen sententiæ ac studio Impera-
 toris Constantii, ad Antiochenis Eccle-
 siæ Episcopatum promotus fuerat post
 obitum Stephani, qui Flaccillo succes-
 serat. Sed de illo hæcenus.

Κεφ. κζ'

CAPUT XXVII.

Ὡς Μακεδόν^α ἢ θρόν^α ἐπιλάβομεν^α, πολλὰ κατὰ τὸς
 μὴ φρονέοντας τὰ ἀπὸ πεποιθέν^α

D Quomodo Macedonius, cum sedem Constani-
 nop. occupavisset, eos qui ab ipso dissentiebant,
 plurimis malis affectit.

Τότε δὲ καὶ ἐν κωνσταντίνης πόλει μα-
 κεδόν^α τῶν ἐκκλησιῶν ἐγκρατῆς γί-
 νε^α, Παύλε ἐκποδῶν ἡρομένε, καθ' ὄνει-
 ρηταιτόπον παρρησίαν τὴν κατὰ βασιλεῖ
 μεγίστην κησάμην^α, χριστιανικὸν ἐκίνη-
 σε πόλεμον, ἐχ' ἠήσονα ἢ ἰσ^α τὸν αὐτὸν
 χρόνον ἐποίησαν οἱ τύρανοι πείσας γ^α τὸν
 βασιλέα συλλαμβάνεω^α αὐτῶ πορθεῖν
 τὰς ἐκκλησίας, παρθεῶτ^α νόμ^α κυ-
 ρεῶ^α, ὅσα κακῶς πράθειν ἐβόλη^α καὶ τὸ

E A tempestate Macedonius apud
 Constantinopolim Ecclesiis potitus
 est, Paulo, sicut diximus, è medio subla-
 to. Qui maximam libertatem apud prin-
 cipem nactus, bellum inter Christianos
 commovit, nihilo levius eo quod tunc
 temporis à tyrannis gerebatur. Nam
 cum persuasisset Imperatori, ut sibi Ec-
 clesias vastanti opem ferret, operam de-
 dit ut quæcunque nefariè agere decre-
 verat, lege latâ confirmarentur. Conti-

nuò igitur in singulis civitatibus propo-
 sita lex est, & militaris manus ad præ-
 ceptorum regalium executionem desti-
 nata. Pellebantur non modo ab Eccle-
 siis, verùm etiam ex civitatibus, qui-
 cunque consubstantialis fidem asser-
 ebant. Et initio quidem id unum
 agebant, ut eos expellerent. Postea
 vero progrediente ulterius malo, ad id
 se verterunt ut communicare sibi et-
 iam invitos cogerent; parum scilicet
 de Ecclesiis solliciti. Eratque ea vis
 nihilo minor illà, quam olim adhibue-
 rant hi qui Christianos ad simulacrorum
 cultum adigebant. Quippe verbera ac
 tormenta, & omnis generis cruciatus
 admovebantur. Alii bonorum proscrip-
 tione, alii exilio multati sunt. Et hi
 quidem in ipsis cruciatibus interierunt:
 illi vero dum ad exilium abduceren-
 tur, necati sunt. Et hæc quidem per
 omnes urbes Orientalis Imperij gere-
 bantur, maxime vero Constantino-
 poli. Hanc intestinam persecutionem,
 cum antehac modica esset, Macedo-
 nius Episcopatum adeptus auxit pluri-
 mum. Achaia vero & Illyrici civitates,
 & reliquæ Occiduarum partium Eccle-
 sia, tranquillæ adhuc erant & incon-
 cussæ, tum quòd inter se consentirent?
 tum quòd fidei regulam à Nicæno Con-
 cilio traditam constantissime retine-
 rent.

Α ἄντεθεν κατὰ πόλεις μὴ νόμο· προῦθετο
 στρατιωτικῆ ἢ χειρ' ὑπεργεῖν κεκέλευτο τοῖς
 βασιλέως δεσποσισμῶν ἔξωθεντό τε οἱ
 φρονεῖντες τὸ ὁμοῖον, ὅσα ἐν τῷ ἐκκλη-
 σιῶν μόνον, ἀλλ' ἠδὲ καὶ ἐν τῶν πόλεων καὶ τῶ
 μὴ πρότερον αὖτις τὸ ἔξωθεν μόνον ἐρχόλα-
 ζον· ἀπερβαίνοντο ἢ τὰ κακὰ, ἢ τὸ ἀ-
 ἀγκάζειν συγκοινωνεῖν αὐτοῖς ἐτρέποντο,
 μικρὰ τῶν ἐκκλησιῶν φρονίσαντες· ἦν δὲ ἡ
 ἀνάγκη ἔμειον, ἢς πρότερον παρέχον οἱ τοῖς
 ἀγάλασι ἀσθεσιωεῖν ἀναγκάσαντες· καὶ
 γὰρ παντοίας αἰτίας ἀσθεσίερον, καὶ ἐρε-
 βλώσεις ποικίλας, καὶ δημούσεις χερμα-
 τῶν ἔξοχίας τε πολλοὶ ὑπεβάλλοντο· καὶ
 οἱ μὴ ταῖς βασάνοις ἐναπέθησκον· οἱ δὲ
 ἐφθείροντο, κατὰ τὰς ἔξοχίας ἀπαγόμενοι· καὶ
 ταῦτα ἐγίνοντο κατὰ πάσας μὴ τὰς ἀνατολι-
 κὰς πόλεις, ἔξαιρέτως ἢ ἐν τῇ κωνσταντίνῃ πό-
 λει· τῆτον μὲν ἐν τὸν ἐμφύλιον διαγωγῆν,
 βραχυὸν οἷα πρότερον, εἰς τὴν ἐπισκοπὴν
 παρελθὼν μακεδόνιο· ἠύξησεν αἱ ἢ πρὶ τῆ
 ἐλλάδα πόλεις καὶ ἰλλυρικὰς καὶ τὰ ἰσπερία με-
 ρη, ἔμμερον ἐπ' ἀσάλυτοι, τῶ συμφανείν τε αἰ-
 λήλοισ, καὶ τὸν ἀσπιδόθεντα ἐν τῷ ἐν νικαιῶν
 C σιωδὸν κανόνα κρετίν

CAPUT XXVIII.

De malis Alexandria perpetratis à Georgio
 Ariano, ex narratione ipsius Athanasij.

Quæ vero Georgius eodem tempo-
 re Alexandria perpetravit, ipsum
 Athanasium qui ea pertulit & qui cun-
 ctis interfuit, narrantem audiamus. Hic
 igitur in apologetico quem de fuga sua
 conscripsit, de his quæ tunc gesta sunt
 loquens, his utitur verbis. Inde enim
 venerunt Alexandriam, iterum me qua-
 rentes ad necem, Et quæ tum gesta sunt,
 longe pejora fuere prioribus. Milites
 enim repente Ecclesiam circumdederunt,
 & in orationis locum successit
 prælium. Post hæc Georgius qui ex
 Cappadocia ab ipsis missus fuerat, qua-
 dragesimæ tempore superveniens, sce-
 lera quæ ab ipsis didicerat, adauxit.
 Nam post octavas Paschæ, virgines in
 carcerem trudebantur; Episcopi à mi-
 litibus ducebantur vinculis constricti;

Κεφ. κη'.

Πρὶ τῶν γεγονότων ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ ὑπὸ Γεωργίου Ἀριαν-
 οῦ, ἐκ τῆς Ἀθανασίου διηγήσεως.

Ὅτι ἡ τῇ Ἀλεξανδρείᾳ Γεώργιος ὑπὸ τῆ
 αὐτὸν χρόνον εἰργάζετο, τῷ Φωνίῃς Ἀ-
 θανασίᾳ τὰ πεπονθότα καὶ παρόντα τῶν
 γνωμῶν, ἐπάκουον· ἐν γὰρ τῷ διπολογη-
 τικῷ αὖτις τῆς φυγῆς ἑαυτὸς λόγῳ, καὶ λέγει
 αὖτις τῶν ἐκεί γενημένων φησί· Καὶ γὰρ
 τῷ Ἀλεξανδρείαν ἐπεφύσησαν ζητηεῖν πα-
 λιν ἡμᾶς ἀποκτεῖναι καὶ γέροντα τὰ ὑστέρα, χρο-
 νῶν τῶν πρώτων· στρατιώται γὰρ ἔξαιρέτως
 τὴν ἐκκλησίαν ἐκύκλωσαν· καὶ τὰ πόλεις
 ἀντὶ τῶν ἐυχῶν ἐγίνετο· εἶτα εἰσελθὼν τῆ
 σαρακοσῆ, ὁ παρ' αὐτῶν ἀποσταλείς ἐν κα-
 παδοκίας γεώργιο, ἠύξησεν ἂ παρ' αὐτῶν
 μεμάθηκε κακὰ· μὲν γὰρ τὰ ἔσδομα τὰ πα-
 ρθῆνοι εἰς δεσμωτήριον ἐβάλλοντο
 ἐπισκοποῦντο γόνιο ὑπὸ στρατιωτῶν δεδεδωμένοι